

Selvfølgelig skal lejere sikres rimelige vilkår, og selvfølgelig skal der skrives ind over for udlejere, som ikke overholder spillereglerne. Men jeg er ikke sikker på, at det vil være resultatet af en opstramning som den foreslåede.

Baggrunden for forslaget må nødvendigvis være, at kriterierne i de gældende ordninger efter forslagsstillernes opfattelse er for grovmaskede, så de såkaldte uefterretlige udlejere slipper igennem. Det vil med andre ord sige, at der i praksis ligger en større mængde af sager om frakendelse af retten til at administrere udlejnings-ejendomme, som det ikke er lykkedes lejere at få rejst eller få huslejenævn eller kommunalbestyrelse til at gå videre med.

Jeg må hertil sige, at dette, så vidt ministeriet er bekendt, ikke er tilfældet. Og jeg er ret sikker på, at hvis det var tilfældet, så ville sådanne oplysninger finde vej til ministeriet.

En grund til den ringe anvendelse af ordningerne i praksis kunne være, at sager simpelt hen ikke søges rejst, måske fordi kendskabet til ordningerne er for ringe. Det kunne være en årsag. Derfor har jeg sendt en orienteringsskrivelse ud til kommunerne med henblik på at informere om de relevante regler i den gældende lovgivning på området, som kommunerne kan bruge for at imødegå disse problemer.

Kl. 12.10

Man kan få den tanke, at dette forslag er fremsat på grund af presseomtalen om Låsby-Svendsen. Jeg vil gerne pege på, at de såkaldte Låsby-Svendsen-sager ikke bliver ramt af dette forslag, da disse sager typisk vedrører enfamiliehuse. Frakendelsesordningen og tvangsadministrationsordningen gælder som bekendt kun for ejere af ejendomme med mindst to boliger.

Jeg kan på den baggrund oplyse, at jeg og økonomi- og erhvervsministeren, hvorunder tvangsadministrationsloven hører, ikke kan støt- te forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg må tilstå, at jeg undrer mig lidt over socialministerens baggrund for afvisningen af forslaget, al den stund hun begrundede det med, at man ikke kendte til problemer med at få frakendt udlejer retten til at leje ud. Det undrer mig, fordi jeg for ikke så forfærdelig mange måneder siden stillede spørgsmålet gennem Boligudvalget til socialministeren, hvor svaret blot var, at man ikke lå inde med oplysninger, som

gjorde det muligt at kontrollere, hvorvidt der blev ført de her sager eller ej. Så derfor undrer det mig lidt.

Men lad nu det ligge, det er en anden diskussion. I virkeligheden handler det her jo om konsekvens og slaphed. Det drejer sig om, hvilke sanktionsmuligheder man har i det tilfælde, hvor man har nogle udlejere, som groft bryder loven. Vil ministeren ikke medgive, at hvis man har en udlejer, som gang på gang bryder loven, så er mulighederne i dag meget ringe for at få vedkommende frakendt retten til at leje ud, og at vedkommende dermed kan forsætte med at chikanere sine lejere?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det mener jeg umiddelbart ikke. Jeg mener simpelt hen ikke, at man udnytter loven godt nok i dag. Jeg mener, at der i lejeloven i dag er nogle gode muligheder – også i byggeloven – for at sanktionere og sætte ind i forhold til udlejere, der sjofler vedligeholdelse og f.eks. ikke indrager beboerne, som man skal, og andre ting. Jeg mener simpelt hen ikke, at man udnytter loven godt nok i dag.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu er kriterierne for den del af det, som hører under socialministerens ressort, altså frakendelse af udlejningsretten, jo ret stramme med hensyn til, hvad der skal til, før man kan frakendes udlejningsretten. Der skal indtil flere tabte retssager til.

Er ministeren ikke enig i, at det sådan set er nærliggende, når man nu på boligområdet har et særskilt retssystem så at sige med huslejenævn og boligretten, at man lader de tabte sager, en udlejer står med i det retssystem, tælle med, når man skal afgøre, om vedkommende fortsat har lov til at leje ud?

For virkeligheden er jo, at kun en forsvindende lille del af de sager, som kører på boligområdet, ender i det egentlige retssystem. Langt de fleste bliver ordnet i det specielle boligretssystem. Og i det tilfælde her, hvor en udlejer måske over 100 gange har tabt sager i huslejenævnsystemet, så er der ikke nogen garanti for, at de overhovedet kommer i retssystemet, og dermed har man ikke nogen mulighed for at frakende den pågældende udlejer retten til at leje ud.